

РЕШЕНИЕ

№ 1928

гр. София, 23.03.2018 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 30 състав,
в публично заседание на 01.03.2018 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Любка Петрова

при участието на секретаря Анжела Савова, като разгледа дело номер **13534** по описа за **2017** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 - чл.178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 205, ал. 5 от Закона за предучилищното и училищното образование (ЗПУО).
Образувано е по жалба на И. И. П. - непълнолетен, действащ лично и чрез законния си представител А. Г. П. – майка срещу Заповед № 275/24.11.2017 г. на директора на Национална професионална гимназия по прецизна техника и оптика „М.В.Л.“, с която на основание чл.258, ал.1, чл.259, ал.1 от ЗПУО и чл. 58 от Наредба за приобщаващото образование /20.10.2017 г. на МС/ и чл.55 ал.1 т.4 на ПДУ във връзка с чл. 199, ал. 1, т. 4 от ЗПУО, при условията на чл.68 от Наредба за приобщаващо образование /20.10.2017 г. на МС/ и с решение на Педагогическия съвет – протокол № 4 от 22.11.2017г. при спазване на разпоредбите на чл.204, ал.3 и ал.4 от ЗПУО на жалбоподателя е наложена санкция „преместване в друго училище“ за срок до изтичане на учебната 2017/2018 г., считано от 29.11.2017 г., за нарушения изискванията на чл. 44, т.2, т.3 и т.5, чл.48, т.15 от ПДУ за учебната 2017/ 2018 г. – уронване на авторитета на училището, незачитане правата, честта и достойнството на другите чрез прилагане на физическо и психическо насилие, употреба на алкохол, създаване на ситуация, застрашаваща живота и здравето на ученици.
В жалбата се твърди незаконосъобразност на обжалваната заповед като издадена при съществено нарушение на административнопроизводствените правила и в нарушение на материалния закон. Сочи се, че заповедта е издадена при пълна липса на мотиви, съгласно чл.59, ал.1 АПК. Посочва се, че няма никакви доказателства за предприети

действия за мотивация и преодоляване на проблемно поведение на ученика, тъй като по отношение на същия не са установени противообществени прояви или прояви на агресия спрямо трети лица, или употреба на алкохол, или други дисциплинарни нарушения. Прави искане за отмяна на обжалвания акт.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно уведомен се явява лично и се представлява от адв. И. И. – АК-М. (пълномощно л.90). Адв. И. поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена. Не претендира присъждане на разноски по делото.

Ответникът – Директорът на Национална професионална гимназия по прецизна техника и оптика „М.В.Л.“, редовно уведомена се явява лично. Оспорва жалбата и поддържа становището си от 26.01.2018 г., депозирано по делото (л.81- 84). Представя и писмени бележки.

Софийска градска прокуратура не изпраща представител, който да даде заключение по основателността на жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - ГРАД, II^{po} отделение, 30-ти състав, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С предложение за налагане на санкция (сигнал) внесено в деловодството на училището, вх. № 038-1 от 13.10.2017 г., от Т. Ч. - учител в НПГПТО е сезирано ръководството за извършени от ученика И. И. П. нарушения на чл.44, т.2, т.3 и т.5 и чл.48, т.15 от Правилника за дейността училището (ПДУ) (л.39).

Със заповед № 090/16.10.2017 г. директора на НПГПТО е определил инж. Т. Ч. – класен ръководител на XI а клас за лице, което да докладва за извършени нарушения от ученици от паралелката, поименно изброени в заповедта (л.38).

За откритата процедура по налагане на санкция на П. е била уведомена майка му - А. П.. Същата е попълнила и подписала декларация от 17.10.2017 г., в която е посочено, че е уведомена за откритата процедура за налагане на санкции, за насроченото за 24.10.2017 г. от 18.30 ч. заседание на Педагогическия съвет (ПС) и за налагане на санкции и мерки по чл. 199, ал.1, т.1-5, ал.2 и ал.3 от ЗПУО и чл. 55, ал.1-3 от ПДУ, както и, че има право да присъства на изслушването (л.37).

На 20.10.2017 г. с писмо, изх. № 020 от 20.10.2017 г., директорът на НПГПТО „М.В.Л.“, на основание чл.204, ал.1 от ЗПУО и чл.58, ал.1 от Наредбата за приобщаващото образование (отм.) е уведомил АСП, ДСП Надежда за откритата процедура по налагане на санкция на И. П. (л.66).

От приложената извадка от дневник за работа на психолога на училището, се вижда, че на 18.10.2017 г. е проведена среща - консултация с жалбоподателя и с група ученици от класа му, на която и той е присъствал, по повод откритата процедура за налагане на санкция. Такава консултация е била направена и на 21.11.2017 г., отново във връзка с предстоящо заседание на ПС на училището (л.85-88).

На 24.10.2017 г. е проведен ПС. На заседанието са присъствали 75 членове, а са отсъствали 8 (поименно изброени, както и причините за отсъствието им). В дневния ред на заседанието в точка 4 е включено обсъждане на предложения за налагане на санкции на ученици. На заседанието класният ръководител на 11 „а“ клас е докладвал за извършени от ученици от паралелката му нарушения, измежду които е и името на И. П.. Нарушенията са представлявали - употреба на алкохол в учебно време и под въздействие на алкохола е създаден снимков материал, качен в социалните мрежи, уронващ престижа и доброто име на училището; участие в група упражнила

физически и психически тормоз над ученици. По случая е проведена дискусия и направено обсъждане. На заседанието на ПС е присъствал ученикът И. П., заедно с майка си. И. е заявил, че случката с пиенето не се е състояла, само се е снимал с празни бутилки от кашон и не са очаквали да има последици от някаква си снимка. Заявил е, че прескачал през дупката от ступен прозорец от Б. и е вързал съученик с изолирбанд, който носел случайно, защото мислел да експериментира да закачи телефона си на хвърчило. Вързали Е. (съученик), посмели се малко и го развързали. Посочил е, че: „те така си играят“. Майката е заявила, че И. до сега не е наказван, за първи път я викат в училище и е много учудена, че за една снимка е предложен за наказание. След проведеното обсъждане и след изслушването на ученика и неговия родител, на гласуване било подложено предложеното наказание по чл.199, ал.1, т.4 от ЗПУО - „преместване в друго училище“. За предложението гласували: 59 – „за“; против 1; въздържал се: 15. ПС е взел решение да наложи на И. И. П. Прието наказание „преместване в друго училище“ за срок до края на учебната година (2017/2018 г.). Резултатите от проведеното заседание на ПС са обективирани в представения по делото Протокол № 3 от заседание от 24.10.2017 г. (л.62-65).

Във връзка с взетото решение на ПС по Протокол № 3/24.10.2017 г. е била издадена Заповед № 116/26.10.2017 г., с която на И. И. П. на основание чл. 199, ал. 1, т. 4 от ЗПУО е наложена санкция „Преместване в друго училище“ до края на учебната 2017/2018 година, за нарушения изискванията на чл.44, т.2, т.3. и т.5, чл.48, т.15 от ПДУ за учебната 2017/2018 г. – уронване на авторитета на училището, незачитане правата, честта и достойнството на другите чрез прилагане на физическо и психическо насилие, употреба на алкохол, създаване на ситуация, застрашаваща живота и здравето на ученици. (л.59-61). Тази заповед е била отменена от директора на училището със заповед № 215/06.11.2017 г. след уведомяване на началника на регионалното управление на образованието, съгласно чл. 205, ал.3 от ЗПУО и по повод извършена проверка и указания от Р. (л.52-58).

С писмо, изх. № 057/07.11.2017 г., адресирано до А. П. - майка на И. П. е била уведомена, че е отменена, по повод нейна жалба до началника на Р. – С.-град, заповед № 116/26.10.2017 г. за налагане на санкция „преместване в друго училище“. Със същото П. е била уведомена, че се открива процедура по налагане на санкция „преместване в друго училище“ на И. П. за нарушение на разпоредбите на чл.44, т.2, т.3 и т.5, чл. 48, т.15 на ПУД за учебната 2017/2018 г. – уронване на авторитета на училището, незачитане правата, честта и достойнството на другите чрез прилагане на физическо и психическо насилие, употреба на алкохол, създаване на ситуация, застрашаваща живота и здравето на ученици, както и, че има право да присъства на изслушването. В известието е посочено, че в изпълнение на разпоредбите на чл.65, ал.1 от Наредба за приобщаващото образование на 22.11.2017 г. от 18.30 ч. ученикът ще бъде изслушан от членовете на ПС. Посочено е също, че ДСП по местоживееене на ученика е уведомена за процедурата с писмо, изх. № 058/07.11.2017 г. (л.51). Няма данни по делото кога това писмо е било изпратено на П..

С писмо, изх. № 058/07.11.2017 г. директора на НПГПТО е унформирал ДСП – район „В.“ за датата и часа на ПС и е предоставен телефон за контакт на родителя на П. (л.50).

Представено е извлечение от ел.поща от 07.11.2017 г. с подател НПГПТО, от което е видно, че уведомлението до ДСП – район „В.“ е било препратено на ДСП – район „С.“ (л.48-49).

Със заповед № 268/21.11.2017 г. на директора на НПГПТО е била назначена инж. Т. Ч. – класен ръководител на 11 „а“ клас – за лице, което да докладва извършените нарушения от учениците от паралелката – В. В. Л. и И. И. П.. (л.46).

На 21.11.2017 г. е била проведена консултация с И. П. с психолога на училището, за което е съставен протокол за индивидуална консултация (л.47).

На 22.11.2017 г. е проведен ПС. На заседанието са присъствали 78 членове, а са отсъствали 6 (поименно изброени, както и причините за отсъствието им). В дневния ред на заседанието в точка 2 е включено обсъждане на предложения за налагане на санкции на ученици. На заседанието класният ръководител на 11 „а“ клас е заявил, че след наложени санкции на ученици в Р. са постъпили четири жалби като след направени проверки е установено, че процедурите са спазени, освен в един от случаите на И. И. П., а за В. Л. се е наложило повторно изпращане на документите към друга община, съответстваща на адреса на ученика. Посочено е, че поради тази причина е стартирала повторна процедура за налагане на санкции на двамата ученика. На заседанието на ПС е присъствал ученика И. П., заедно с майка си и сестра си. И. е заявил, че иска да се извини и че не смята, че провинението му е толкова тежко, че да се налага толкова крайна мярка. Майката е поискала вместо наказание да се възложи обществено полезен труд, а не преместване в друго училище. След проведеното обсъждане и след изслушването на ученика и неговия родител, на гласуване било подложено предложеното наказание - „преместване в друго училище“. За предложението гласували: 74 – „за“; против – няма ; въздържал се: 3. ПС е взел решение да наложи на И. И. П. Прието наказание „преместване в друго училище“ за срок до края на учебната година (2017/2018 г.). Резултатите от проведеното заседание на ПС са обективирани в представения по делото Протокол № 4 от заседание от 22.11.2017 г. (л.44-45).

Във връзка с взетото решение на ПС по Протокол № 4/22.11.2017 г. е била издадена и обжалваната заповед № 275/24.11.2017 г. (л.9).

Заповедта е била оспорена по административен ред пред министъра на образованието и науката, който със заповед № РД 09-26/11.01.2018г е отхвърлил възражението и е потвърдил процесната заповед (л.99-102).

По делото е представен Правилник за дейността на училището за учебната 2017-2018 г. (л.92-98) и копие от дневника на XI „а“ клас (л.109-115).

На осн. чл.15, ал.6 от ЗЗДет. представителят от АСП-ДСП – С. е изготвен социален доклад за И. П. (л.91).

За изясняване на делото са разпитани свидетелите: 1. Т. Р. Ч.; 2. С. Б. К.; 3. С. Н. Д. и 4. Е. В. Т.. В с.з от 01.03.2018 г. е изслушан и жалбоподателя.

Т. Р. Ч. (с.з. от 07.12.2017 г.) е заявила, че работи в НПГПТО от 14 години. Познава И. П. от 10 клас, когато е станала класен ръководител. Сочи, че поведението на И. е задоволително за момче от тази възраст. Прави сравнение, че ако поведението на останалите ученици от класа е много добро, неговото е добро и има какво да се желае. Споделя, че в 10-^{ти} клас не е имало проблеми, но в 11-^{ти} клас проблемите започнали още в началото на учебната година с лоша дисциплина и нарушаване правилника на училището. Посочва, че И. няколко пъти е рушил собствеността на училището в група с няколко свой съученици - Х., Н. и Б.. Сочи, че от началото на учебната година е имало две родителски срещи като на първата родителска среща е имало родител на И. и тогава е съобщен и Правилника на училището. Посочва, че по повод проблемите на И. е разговаряла с майка му поне два пъти по телефона и на първата родителска

среща, която е била веднага след случката през месец октомври. Твърди, че с майката е разговаряла и за случката с чупенето на едно стъкло в училище, прескачането през вратата, която е със счупено стъкло, което се е случило по време на час.

Свидетелката посочва, че след това е имало случка с употреба на алкохол по време на учебни занятия, като ученици (измежду които и И.) излизат в междучасие. Техен съученик има рожден ден и това е след случката със стъклото. Решават да се почерпят с водка. Има направена снимка, която качват в интернет пространството. Всички съученици в междучасието ги виждат. Групичката е от същите деца, но рожденикът е друг. Това става в междучасие в близост до училището. Снимат се извън територията на училището с бутилка, на 20 м от училището. След това се връщат в час. Свидетелката Ч. мисли, че са имали час по български език. Сочи, че първо самите съученици, които са ги видели са уведомили колегите й. След това са имали час при г-жа П. (директор) и учениците от групичката са били в неадекватно състояние по думите на съучениците им.

Излага, че връзването е отделна случка, която е станала в друга сграда на професионалната гимназия, която се намира на [улица]. И. си е взел от вкъщи изолирбанд – дебела сива лепенка, която са ползвали в междучасието за връзване на съученици. Сочи, че не е била свидетел на тази случка, а за нея са й разказали съучениците му, и са се оплакали и родители. Посочва, че са вързали двама съученици от класа – момче и момиче. Предполага, че са били вързани 5-10 мин. защото после са влезли в час. Сочи, че се е оплакал родител на едно от двете деца, а с другото дете е имала разговор и то е потвърдило за случката. Свидетелката сочи, че има ред за регистриране на събитията в училище като първо се записват в дневник, като и трите случая са описани в дневника на класа. След това се разговаря с родителите, организира се среща с ПС. Посочва, че по повод трите случаи на И. е разговаряла с родителите му, които по нейно мнение омаловажават случаите. Твърди, че те само са регистрирали информацията за случаите и няма постигната с тях уговорка за мерки от тяхна страна. Посочва, че на ПС само тя е поискала по-леко наказание за И., предвид на това, че успехът му е малко по-добър от на другите ученици в групичката и от гледна точка на това, че сестра му е в същия клас. Свидетелката отбелязва, че не е била свидетел и на трите случаи.

Свидетелят К. в с.з. от 07.12.2017 г. е заявил, че работи в НППТО от 20.11.2017 г. и познава И. П., тъй като още втория ден, в който е започнал работа е следвало да се срещне с И. и негов съученик, на които да съобщи датата за предстоящ ПС и това, че ще бъде гласувано предложението за налагане на санкция. Посочил е, че неговото задължение е да съобщи, че предстои съвет и че учениците могат да се явят с родителите си, за да бъдат изслушани и възможността, че след една година могат да кандидатстват отново да се завърнат в гимназията. Свидетелят заявява, че не е бил очевидец на случките, а това което знае го е научил от колегите си. Заявява, че на консултацията, на която е информирал И. за ПС, не са присъствали родители.

Директорът на НППТО като ответник по делото е дала обяснения. В с.з. от 15.02. е заявила, че след случката с алкохола учениците са имали три часа по други учебни предмети, а четвъртия час – последния за деня са били при нея. Сочи, че в часа, в който са влезли, И. като час от група, тя не е разпознала употребата на алкохол. За алкохола съди от снимката и от учениците, с които после е водила разговор. Твърди, че са излизали от час до тоялетна, защото не са се чувствали добре.

Свидетелят С. Н. Д. заявява, че работи в НППТО от 11.09.2017 г. Била

извикана от директора на училището, за да съобщи на И., че е извършил нарушение на Правилника за дейността на училището (ПДУ). За инцидента с връзването на съученици и употребата на алкохол разбрала в един ден на 16.10.2017 г. Извършили са го група ученици от класа. С родителите се е видяла на 17.10.2017г., а с И. на 18.10.2017 г. На срещата е присъствала само майка му и с нея е обсъдила двете случки. Заявява, че на срещата с И. родител не е присъствал, а са присъствали други негови съученици. Срещата с майката на И. била в присъствието на директора и зам.- директора. Поводът на срещата на 17.10.2017 г. е бил да информира учениците, че вследствие на случилото се училището задейства процедура за наказание. Заявява, че майката не се е съгласила с изложеното. И. и съучениците му не потвърдили за случилото се директно. Посочва, че с И. е имала и други срещи след първия ПС, на който е било гласувано предложението за наказание, на 20 или 21.11.2017 г. Сочи, че когато провежда срещи с децата ги отразява документално - вписва ги в два дневника. Единият е стандартният, който е образец 363 за водене на група, а отделно има и свой личен дневник, в който си води бележки по случаите.

Посочва, че освен конкретния казус класният ръководител не ѝ е съобщавал за проблем с И. П..

Свидетелят Е. В. Т. разпитан в с.з от 01.03.2018 г. заявява, че с И. се познава от осми клас, тъй като са в един клас. Посочва, че е чул за случая със счупеното стъкло на вратата и знае за случая с рожденика, но не е присъствал. Заявява, че знае за случая с връзването. Били в междучасие и се чудели какво да правят, тъй като им било скучно. Един от съучениците им носел тиксо и решили да вържат самият него /Е./, за да види за колко време ще се освободи. Така го вързали, за да види за колко време ще се освободи от тиксото и дали ще може въобще да се освободи. Не успял и скъсали с ключ тиксото. Всички общо решили да го вържат него. Не знае кой се е оплакал на класната. Посочва, че пред класния ръководител не е споделял, че това е станало по негово желание, защото тогава не го приел толкова на сериозно.

Жалбоподателят, в с.з от 01.03.2018 г. е изслушан по реда на чл. 15, ал. 1 ЗЗДет. Същият е заявил, че от осми клас е в това училище, вече четири години. Влязъл е с бал в гимназията, по негово желание и не е държал приемни изпити. Запознат е с правилника в училище. Казва, че първият инцидент е със счупено стъкло, което го счупил негов съученик в компанията на друг съученик, но той не е присъствал на счупването. Това се случило по време на час по история. Казва, че няма представа защо името му е намесено в счупването.

Посочва, че си имат закачка с учителката по немски. Това означавало, че с нея се чувства по-спокойно да си споделят шегички, да се смеят заедно, да правят някакви забавни неща, поради което решил да направи нещо, обаче тя не го приела. Прескочил турникетите, докато тя била дежурна, с цел закачка, но тя не го приела, а той ѝ се извинил.

Казва, че когато М. Н. имал рожден ден и станал на 17 г. е напускал територията на училището, но само през междучасието. Не знае да е имало почерпка за рождения ден. След училище може да е имало с негови приятели, но той не е присъствал. Сочи, че отразеното в изслушването му, че му е било

лошо не е вярно. Посочва, че твърди това за себе си, за другите от групичката не е сигурен. Относно снимката от рождения ден сочи, че е направена по случай рождения ден на момчето, но не защото го празнували. Снимали се извън училището, като излезли в едно от междучасията, както тяхната група прави. Сестра му не е в групата. Излезли навън и понеже всички останали от класа ги питали къде отиват, те казали, че отиват да се забавляват. Това станало в голямото междучасие, което е 20 мин. Отишли до една пицария, която е на 50 м. от училището. Седнали отвън и видяли отзад зад пейката, че има кашон с празни бутилки от алкохол. Извадили 3-4 бутилки, сложили ги на масата, снимали се, изпратили снимките в групата на класа и им казали: „Ето, забавляваме се. „Да създадем филм“ - както се казва на нашия език“.

Посочва, че изолирбандът го взел, за да направи нещо като приспособление с шперплат и изолирбанд, за да може да направи конструкция, да закрепи телефона си за едно хвърчило, за да може да го вдигне над земята и да снима от високо, но не се получило. Докато били на практика в другата сграда на училището, излязли в едно от междучасията с групичката от 7 души и останалата част от класа, които са пушачи. Събрал се почти целият клас пред този вход, за да си говорят по време на междучасията и се чудили какво да правят с този изолирбанд. Вързвали пръчки, правили си някакви неща. По едно време, когато нямало какво да измислят питали някой навит ли е да го вържат. Появил се доброволец (пояснява, че е момчето, което е отвън да свидетелства). Той казал: „Х., мен ме вържете“. Вързали го, след това го развързали и влезли в час. В следващото междучасие излезли пак, но малко по-далеч от училището, на една беседка, която се намира на 200-300 м. от училището и пак се чудели какво да правят. Вързвали се по лостове, останало им малко от изолирбанда, питали Е. да го вържат пак, но той отказал. Накрая дошла К. и казала: „Х., щом толкова настоявате, вържете мен“. Вързали я, посмяли се, развързали я и влезли в час. Няма представа защо са решили да го изключат. Казва, че с класната са вече от две години и отношенията им са много добри. Никога не са имали никакви спорове, особено за поведение, само от време на време им се кара за никакви нормални неща като на ученици от 11 клас, но никога не е имало нещо по-сериозно. Счита, че след като станали тези неща класната сякаш се отдръпнала от тях.

При така установената фактическа обстановка, съдът след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235, ал. 2 ГПК във вр. чл. 144 АПК представените по делото писмени доказателства, приема за **установено от правна страна следното:**

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е **допустима**. Подадена е от надлежна страна с правен интерес от обжалването и в преклузивния срок по чл.149, ал.1 във връзка с чл. 149, ал.3 от АПК. Оспорващият И. И. П. е непълнолетен, поради което жалбата е депозирана със съгласието на неговата майка и законен представител – А. Г. П..

Предмет на съдебен контрол в настоящото производство е Заповед № 275/24.11.2017 г. на Директора НППТО „М.Н.Л.“, с която на И. И. П., ученик от

XI „а“ клас – специалност „Медицинска техника“ в същата гимназия, е наложена санкция по чл. 199, ал.1, т.4 от ЗПУО – „Преместване в друго училище“ за срок до края на учебната 2017/2018 г.

Поради това жалбата следва да бъде разгледана по същество.

По основателността на жалбата:

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

На основание чл. 168 от АПК съдът следва да извърши служебно проверка на законосъобразността на обжалвания ИАА на всички основания по чл. 146 от АПК.

На първо място оспорената в настоящето производство заповед е издадена от компетентен орган – директора на НППТО „М.Н.Л.“, в кръга на неговите правомощия, съгласно разпоредбата на чл.203, ал.1 от ЗПУО и в сроковете по чл. 205, ал.1 от ЗПУО и чл. 68, ал.1 от Наредбата за приобщаващото образование (Н.)(обн. ДВ, бр. 86 от 27.10.2017 г., в сила от 27.10.2017 г.).

Предвид изложеното процесната заповед се явява издадена от компетентен орган.

На второ място оспореният акт е издаден в предвидената от закона писмена форма. Заповедта на директора на НППТО, с която на жалбоподателя е наложена санкцията, е безспорно административен акт, който обаче следва да отговаря и на общото изискване за форма и съдържание, предвидено в нормата на чл. 59, ал.2 от АПК, както и на това, разписано в специалното правило на чл. 205, ал.2 от ЗПУО, а именно, че същата следва да съдържа вида на санкцията, срок и мотивите за налагането ѝ. Също така следва да отговаря и на разпоредбата на чл. 68, ал.2 от Н. (в съответната редакция), а именно в мотивите да се посочат предприетите дейности за мотивация на ученика и за преодоляване на проблемното му поведение, в случай, че такива са били предприети, и причините те да не дадат резултат.

На трето място, настоящия състав счита, че заповедта е издадена в нарушение на чл. 59, ал.2, т.4 от АПК. Мотивите за налагане на санкция всъщност са фактическите обстоятелства, изпълняващи хипотезата на правната норма, с която е предвидена възможността за налагане на санкция. В случая липсва задължителен реквизит от легално изискуменото съдържание на акта, а именно описание на фактическите основания за издаване на заповедта.

Като правно основание за издаване на заповедта е посочена нормата на чл. 199, ал.1, т.4 на ЗПУО, според която за неизпълнение на задълженията, определени в този закон, в нормативните актове по неговото прилагане и в правилника за дейността на училището, след изчерпване на останалите механизми за въздействие върху вътрешната мотивация и за преодоляване на проблемното поведение на учениците може да се налагат следните санкции: 1. забележка; 2. преместване в друга паралелка в същото училище; 3. предупреждение за преместване в друго училище; 4. преместване в друго училище; 5. преместване от дневна форма в самостоятелна форма на обучение. На жалбоподателя с процесната заповед е наложена тази по т.4 – преместване в друго училище. Видно от текста на цитираната разпоредба е,

че фактическият състав изисква посочване /подробно описание/ на конкретни обстоятелства (факти), респективно поведение на ученика, които представляват неизпълнение на негови задължения. Тези задължения следва да са предвидени в закона или в други нормативни актове, касаещи учебния процес. В заповедта следва да бъде конкретизирана тази нормативна регламентация чрез посочване на конкретните правни норми, уреждащи задълженията на ученика.

В настоящия случай, в оспорената заповед се съдържа изброяване на множество правни норми, касаещи правомощието на директора да издава заповеди, включително и тази за налагане на санкция „преместване в друго училище“. От фактическа страна е посочено, че санкцията се налага на ученика „за уронване авторитета на училището, незачитане правата, честта и достойнството на другите чрез прилагане на физическо и психическо насилие, употреба на алкохол, създаване на ситуация, застрашаваща живота и здравето на ученици, съгласно чл. 44, т.2, т.3 и т.5, чл.48, т.15 от ПДУ за учебната 2017/2018 г. действащ от 15.09.2017 г. до 22.11.2017 г.“. При така направената формулировка съдът намира, че не е спазено изискването на чл. 59, ал.2, т.4 от АПК, тъй като от една страна в заповедта не са налице посочени никакви конкретни факти, от които да се установява поведение на ученика, което да е в нарушение на цитираното в заповедта правило, че ученикът уронва авторитета на училището, не зачита правата, честта и достойнството на другите (не е ясно кои – учители или съученици) чрез прилагане на физическо и психическо насилие, употреба на алкохол, създаване на ситуация, застрашаваща живота и здравето на ученици. Липсва посочване кога и с какво точно действие П. е уронил авторитета на училището; кога и как е доказано, че той лично е употребил алкохол; каква е създадената ситуация, при която ученикът е употребил физическо насилие; кой е подал жалба; как е констатирано и колко живота са били застрашени. Настоящият състав намира, че административният орган не е изложил мотиви (фактически основания) за издаване на административния акт.

Разбира се, не съществува пречка мотивите на административния акт да бъдат изложени и допълнително, след издаването му, стига да се постигат целите, които законодателят е преследвал с изискването за мотивиране на индивидуалните административни актове и отказите за издаване на такива (по арг. от тълкувателно решение № 16 от 31.III.1975 г., ОСГК). От приложените по делото доказателства, първоначалното предложение на класния ръководител, изх. № 038-1/13.10.2017 г. (което е използвано в настоящето производство, но което послужило и по отменената вече заповед за налагане на санкция № 116/06.11.2017 г.) за налагане на санкция/мярка, включително и от протокол № 4 от 22.11.2017 г. на ПС, към който препраща заповедта, също не се установяват и индивидуализират по несъмнен начин фактическите основания за издаване на административния акт. Мотивите следва да бъдат конкретни и недвусмислени, за да се установят ясно съображенията, мотивирали органа да издаде административния акт и съответно наказаното лице да разбере същността на постъпката и причините и основанията за наложеното наказание. При всички случаи административният орган дължи произнасяне с мотивиран акт (по арг. от чл. 59, ал.1 от АПК). Предвид изложеното,

основателно се явява наведеното от процесуалния представител на жалбоподателя възражение, че липсват фактически установявания, които да посочат по несъмнен начин извършените от жалбоподателя нарушения, мотивирали административния орган да наложи наказание по чл. 199, ал.1, т.4 от ЗПУО (в съотв.ред.). В подготвителните документи към преписката липсва подробна информация за случаите /същите само са споменати, а подробностите са уточени едва със свидетелски показания и обяснения пред съда/, както и за конкретното участие на жалбоподателя във всеки един от тях. Не става ясно точно за кои случаи административният орган е наложил наказанието на П..

Също така, нормата на чл.68, ал.2 от Н. изисква в мотивите на акта да се посочат и предприетите дейности за мотивация на ученика и за преодоляване на проблемното му поведение, в случай че такива са били предприети, и причините те да не дадат резултат. Такова съдържание изцяло липсва, а от събраните по делото доказателства съдът установява, че предварителна работа с ученика не е била извършвана.

Съобразно правилото на чл.170, ал.1 от АПК, в тежест на издателя на административния акт е да установи съществуването на фактическите основания, посочени в него и изпълнението на законовите изисквания за издаването му. В конкретния случай това не е сторено от административния орган.

Липсата на точно описание на констатираните нарушения и конкретния извършител е достатъчно основание за отмяна на административния акт. В тази връзка, съдът намира, че в конкретния случай не е спазено изискването за форма на административния акт поради липса на изложени фактически и правни основания за издаването му. По силата на чл.146, т.2 от АПК този порок е основание за отмяна на оспорената заповед.

На четвърто място, настоящият състав констатира, че при издаване на акта не са били спазени административнопроизводствените правила. Същият е издаден и при несъответствие с разпоредбите на материалния закон.

Процедурата за налагане на санкции по реда на ЗПУО (в ред.ДВ. бр.58, 18.07.2017 г.) е подробно разписана в Глава IX, Раздел III „Санкции на учениците“ (чл.199 – чл.207), както и в Наредбата за приобщаващото образование (Н.) (приета с ПМС № 232 от 20.10.2017 г., обн. ДВ., бр. 86/27.10.2017 г.). Същите са възпроизведени и в Правилника за дейността на училището за 2017/ 2018г. в сила от 15.09.2017 г. до 22.11.2017 г. – чл.55 - 61.

Съгласно чл.204 от ЗПУО (в ред. от 18.07.2017 г.) за откриване на процедура по налагане на санкциите по чл. 199, ал. 1 директорът задължително уведомява родителя, а в случаите по чл. 199, ал. 1, т. 3-5 - и съответните териториални структури за закрила на детето. В процедурата по налагане на санкция малолетният ученик се представлява от родителя си или от оправомощено от родителя лице, а непълнолетният ученик извършва всички действия лично, но със съгласието на родителите си. Ученикът има право преди налагане на съответната санкция да бъде изслушан и/или писмено да обясни фактите и обстоятелствата, свързани с конкретното нарушение. Изслушването задължително се извършва в присъствието на психолог или на педагогически съветник. Родителят на ученика има право да присъства на

изслушването и да изрази мнение, както и да участва в процедурата по налагане на санкцията при условия и по ред, определени с държавния образователен стандарт за приобщаващото образование (чл.204, ал.5 ЗПУО). На основание чл.204, ал.5 от ЗПУО с ПМС № 286/04.11.2016 г. (обн. ДВ, бр. 89 от 11.11.2016 г.) е приета Н., която е била отменена с ПМС № 232 от 20.10.2017 г. (обн., ДВ, бр. 86 от 27.10.2017 г., в сила от 27.10.2017 г.). С последното постановление е приета нова Н., която в Глава Трета „Условия и ред за налагане на санкции на учениците“ се съдържат правилата за провеждане на административното производство по издаване на заповед за налагане на санкция на ученик. В процесния случай, от представените като административна преписка материали, както и от събраните в хода на съдебното производство доказателства се установява, че ученикът И. И. П. е наказан за инциденти, състояли се преди 27.10.2017 г., но уведомлението за откриване на настоящата процедура за налагане на санкция на ученика е изпратено на майка му – А. П. на 07.11.2017 г. При това положение, макар деянията, за които се налага санкцията да са извършени при действието на отменената Н., административното производство е стартирало и се е провело изцяло при действието на новата наредба, която се явява приложима в настоящия случай. В случая не може да се приеме, че е налице висящо производство, с оглед датата на извършените нарушения тъй като от описаната по-горе подробна фактическа обстановка се установява, че административният орган на основание чл. 91 от АПК е преразгледал първоначално издадената от него заповед № 116/26.10.2017 г., с която е била наложена санкция „преместване в друго училище“ на И. П. и със заповед № 215/06.11.2017 г. на директора на НПГПТО същата е била отменена.

Настоящото производство, по което е издадена и обжалваната заповед за налагане на санкция, макар и за нарушения, за които същия административен орган вече е отменил свой предходен акт е ново производство. Поради това, следва да намерят приложение правилата на Н., в сила от 27.10.2017 г., тъй като нормите посочени в глава Трета „Условия и ред за налагане на санкции на учениците“ от цитираната Наредбата имат процесуален характер и са с незабавно действие. Процесуалните норми се прилагат по всички висящи производства, освен ако в нормативния акт, в който са създадени, не е предвидено друго. В случая липсва уредба за процесуалния ред, по който се довършват висящите производства по налагане на санкции на ученици, каквото е развитото се пред ответника административно производство. След като в преходните норми липсва изрична уредба за висящите към този момент производства, то за тях са приложими новите процесуални правила.

Съгласно чл.64 от Н. (обн., ДВ., бр. 86 от 27.10.2017 г., в сила от 27.10.2017 г.), директорът на училището задължително писмено уведомява родителя или съответното лице по чл.60, ал.1 или 2 за откриването на процедура по налагане на санкция, а в случаите на налагане на санкция „предупреждение за преместване в друго училище“, „преместване в друго училище“ или „преместване от дневна форма в самостоятелна форма на обучение“ - и съответните териториални структури за закрила на детето. В уведомлението по ал.1 се посочват извършеното от ученика нарушение и условията по чл. 60, ал. 1 и чл. 65, ал. 2, при които родителят или определеното лице по чл. 60, ал.

2 може да участва в процедурата по налагане на санкцията. Съгласно чл. 64, ал. 3 от Н. връчването на уведомлението по, ал. 1 се извършва от служител на училището, по пощата или чрез куриерска служба с препоръчана пратка с обратна разписка на адреса на родителя или на лицето по чл. 60, ал. 2. Съобщаването по ал.1 може да се извърши и на посочен от родителя или лицето по чл.60, ал.2 електронен адрес, като в този случай връчването се удостоверява с копие от електронния запис за това. Чл. 65, ал.1 от Н. предвижда, че преди налагане на санкция директорът или упълномощено от него лице задължително изслушва ученика в присъствието на психолог или на педагогически съветник и/или се запознава с писменото обяснение на ученика на фактите и обстоятелствата, свързани с конкретното нарушение. На изслушването присъства и социален работник в съответствие с чл. 15, ал.4 от ЗЗДет. От доказателствата по делото е видно, че за новото производство е била уведомена майката – А. П.. Уведомена е била АСП – ДСП „В.“, като в последствие уведомлението е било препратено до АСП – ДСП „С.“, където е адресът на ученика (чл.204, ал.1 ЗПУО). С уведомлението родителя е информиран за откриване на процедура по налагане на санкция „преместване в друго училище“ като нарушени са били посочени разпоредбите на чл.44, т.2, т.3 и т.5, чл.48, т.15 от ПДУ за учебната 2017/2018 г. – уронване на авторитета на училището, незачитане правата, честта и достойнството на другите чрез прилагане на физическо и психическо насилие, употреба на алкохол, създаване на ситуация, застрашаваща живота и здравето на ученици, което е възпроизведено впоследствие и в обжалваната заповед. В уведомлението е посочено, че изслушването на ученика ще се извърши от ПС, което ще се състои на 22.11.2017 г. от 18.00 ч.

В случая, неправилно И. П. и майка му са били поканени за изслушването на П. пред ПС, който не е компетентен орган да проведе изслушването, предвид цитираната в писмото и по-горе разпоредба на чл.65, ал.1 от Н., според която изслушването се извършва от директора на училището или упълномощено от него лице. По делото няма данни изобщо за проведено от директора на училището изслушване, нито има данни същият да е упълномощавал лице за провеждане на изслушване. Дори да се приеме, че насроченото за 22.11.2017 г. от 18.00 ч. изслушване, независимо, че е пред педагогическия съвет, съответства на чл.65, ал.1 от Н., доколкото на този съвет е присъствал директорът и педагогическият съветник на училището (видно от протокол № 4/22.11.2017 г. - л. 14-15), то на това изслушване не е присъствал социален работник, в съответствие с чл.15, ал.4 от ЗЗДет. нито е изготвен социален доклад. Нарушена е разпоредбата на чл.15, ал.6 от ЗЗДет, съгласно която „при всяко дело съдът или административният орган уведомява дирекция „Социално подпомагане“ по настоящия адрес на детето, като за уведомлението от съда се прилагат разпоредбите на Гражданския процесуален кодекс, а за уведомлението от административния орган се прилагат разпоредбите на Административнопроцесуалния кодекс. Дирекция "Социално подпомагане" изпраща представител, който изразява становище, а при невъзможност предоставя доклад“. Неспазването на посочените изисквания е довело до нарушаване правата на непълнолетния, действащ чрез законния си представител. Съгласно чл.2, ал.1 от Конвенцията за

правата на детето, приета от Общото събрание на О., в сила за Република Б. от 03.07.1991г., държавата е длъжна да зачита и да осигури правата, предвидени в Конвенцията на всяко дете, в пределите на своята юрисдикция, без каквато и да е дискриминация. Съгласно чл.3, ал.1 от Конвенцията, ръководещи са висшите интереси на детето и същите следва да се преценяват конкретно във всяко едно административно или съдебно производство. Изискванията на цитираните разпоредби в случая не са спазени, което е съществено процесуално нарушение и също води до извод за отмяна на оспорената заповед.

От представения по делото Протокол № 4/22.11.2017 г. от проведено заседание на ПС не става ясно точно за какви вменени му нарушения ще бъде наказан П.. От свидетелските показания на педагогическия съветник, присъствал на заседанието на ПС, се установява, че същият не е бил запознат с нито едно от провиненията на ученика, тъй като е започнал работа два дни преди датата на ПС (св.показания от с.з. от 15.02.2018 г.). От посочения протокол не става ясно какви са точните провинения на ученика, за които е наложено наказанието, дали са нови или това са провиненията по предходната, вече отменена заповед от директора на гимназията, която е влязла в сила. От представеното по делото като доказателство, съгласно указанията на съда, копие от дневника на 11 А клас на НПГПТО, не се съдържат данни, кой, кога, къде и при какви условия е извършил вменените на жалбоподателя деяния, на кои дати и с кои участници. Въпреки твърдението на класния ръководител няма конкретно описание на нито едно от деянията по отделно, а общо посочване на трите случая. На стр. 114 от делото, където са посочени конкретни повинения на ученици от същия клас липсва посочване на номера в класа на И. П. /№11 по дневника/ като извършил каквото и да е провинение в процесния период, освен че на 20.10.2017 е нарушил грубо пропускателния режим в училище.

Също така преди налагането на сакцията не е взето мнението на класния ръководител, съгласно изискването на чл. 67 от Н., което също е видно от изготвения от заседанието протокол.

По делото липсват доказателства за извършените от страна на жалбоподателя деяния, за които същият е наказан. Дори при показанията си директорът на училището казва, че не е установил И. П. видимо да е употребил алкохол и да е бил пиян по време на водения от нея час.

Предвид изложеното, настоящия състав счита, че в случая административният орган е нарушил задължението си по чл.35 от АПК, преди издаване на акта да изясни всички факти и обстоятелства от значение за правилното разрешаване на конкретния случай. Съгласно разпоредбата на чл. 65, ал.5 от Н., директорът на гимназията е имал възможност за изясняване на фактите и обстоятелствата по време на изслушването пред ПС да покани за участие и за изразяване на мнение учители, които преподават на ученика, както и ученици от училището, запознати с конкретните нарушения. Това не е направено и вината на П. за извършени от него нарушения, за които е наложена и санкцията „преместване в друго училище“ остава недоказана.

Освен това нормата на чл.199, ал.1 от ЗПУО изрично сочи, че санкциите на учениците се налагат по преценка на административния орган, след спазване

на предвидената в закона процедура, тогава когато са изчерпани останалите механизми за въздействие върху вътрешната мотивация и за преодоляване на проблемното поведение на учениците. В случая липсват доказателства да е разработена програма от психолога на училището или от педагогическия съветник за преодоляване на проблемното му поведение. Не е работено конкретно с ученика за постигане на положителна промяна в модела на поведение от началото на учебната година до момента на налагане на административното наказание на лицето.

Посочените до момента обстоятелства мотивират настоящия състав да отмени обжалваната в настоящото производство заповед като незаконосъобразна.

По делото не са направени искания за присъждане на разноски, поради което съдът не дължи произнасяне в тази насока.

Воден от горното на основание чл. 172 ал. 2 и чл. 173, ал.2 АПК съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед № 275/24.11.2017 г. на директора на Национална професионална гимназия по прецизна техника и оптика „М.В.Л.“ по жалба на И. И. П. - непълнолетен, действащ лично и със законния си представител А. Г. П. – майка.

Решението може да бъде обжалвано чрез Административен съд София-град пред Върховен административен съд на Република Б. – тричленен състав в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 от АПК.

Препис от решението да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: